

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-330/2025-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Eneji Stejskal Kanazir kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Vrankovića, Put Žnjana 8 B, 21000 Split, OIB: 67871725920, zastupanog po punomoćniku Emilu Šeparoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tužene Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi isplate, u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zz tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave dana 15. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju na ime naknade bruto plaće ukupan iznos od 3.213,85 EUR bruto sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa pa do 31.12.2022 god. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023 god. pa do 31.12.2023.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024.god. pa do dana isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve do isplate sve sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, br. 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23), koja kamata na naveden iznos teče kako slijedi:

- na iznos od 117,52 EUR-a od 15.07.2020.g., pa do dana isplate,
- na iznos od 29,85 EUR-a od 15.08.2020.g., pa do dana isplate,
- na iznos od 81,86 EUR-a od 15.09.2020.g, pa do dana isplate,
- na iznos od 8,93 EUR-a od 15.10.2020.g., pa do dana isplate,
- na iznos od 312,69 EUR-a od 15.11.2020.g., pa do dana isplate,
- na iznos od 785,68 EUR-a od 15.12.2020.g., pa do dana isplate,
- na iznos od 445,72 EUR-a od 15.01.2021.g., pa do dana isplate,
- na iznos od 456,46 EUR-a od 15.02.2021.g., pa do dana isplate,

- na iznos od 509,99 EUR-a od 15.03.2021.g., pa do dana isplate,
- na iznos od 465,15 EUR-a od 15.04.2021.g., pa do dana isplate.

II/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja kao neosnovan, a koji se odnosi na potraživanje zakonske zatezne kamate tekuće na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto iznosu razlike naknade plaće kao neosnovan.

III/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju na ime parničnih troškova ukupan iznos od 1.394,31 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se obračunava uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

Obrazloženje

1.U tužbi predanoj ovom sudu dana 30. travnja 2025. tužitelj navodi da je bio zaposlenik tuženika i to baš u Postaji pomorske policije Split na radnom mjestu "zapovjednik ophodnog broda Tip B. Navodi se da je navedeni posao specifičan jer da se rad obavlja na terenu odnosno na policijskom patrolnom brodu tako da i po nekoliko dana boravi na brodu, u turnusima i to na način da isti i po nekoliko dana boravi na brodu sukladno čl. 42 Zakona o policiji. Navodi se da za vrijeme rada u turnusima sve prekovremeno radno vrijeme (odnosno vrijeme izvanredovnog radnog vremena) koje tužitelj odradi i to uglavnom u noćnim satima, subotom, nedjeljom te blagdanima uslijed čega mu pripada pravo na dodatke na rad, tj. uvećanu plaću sukladno odredbi čl. 44. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike stoga jer je tužitelj radio i dulje od formalno propisanog radnog vremena sve sukladno organizaciji rada tuženika. Međutim, ističe se da tuženik tužitelju nije isplatio uvećanu plaću za navedeni rad već da mu je isplatio „Dodatak za pasivno dežurstvo“ pozivajući se pritom na čl. 57 Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Sukladno Kolektivnom ugovoru pod pasivnim dežurstvom da se podrazumijeva pripravnost za rad izvan redovnog radnog vremena i izvan radnog mjesta (pripravnost kod kuće), a ne nemogućnost napuštanja radnog mjesta. Ističe se da je činjenica da je prekovremeni rad i svaki drugi rad kojega je tužitelj odradio, rad izvan redovnog radnog vremena i predstavlja stvarno odrađene sate rada i da nije identičan pasivnom dežurstvu. Člankom 60. st.1 Zakona o radu da je definirano radno vrijeme kao „vremensko razdoblje u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi poslodavac“, te je st.2. također propisano „Radnim vremenom ne smatra se vrijeme u kojem je radnik pripravan odazvati se pozivu poslodavca za obavljanje poslova ako se pokaže takva potreba, a pri čemu da se radnik ne nalazi na mjestu na kojem se njegovi poslovi obavljaju niti na drugom mjestu koje je odredio poslodavac“, dok da je u čl. 61 ZR- u propisano „Vrijeme pripravnosti i visina naknade uređuje se ugovorom o radu ili kolektivnim ugovorom.“ Nadalje je navedeno da je zajednička komisija za tumačenje i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike zauzela sljedeće stajalište (KUDSN-a br. 15/44 od

16.12.2013g.): „Pravo na pasivno dežurstvo (pripravnost za rad) ostvaruje se ukoliko poslodavac od službenika i namještenika traži da bude pripravan i dostupan za dolazak na rad u slučaju potrebe. Također se navodi da je obveza poslodavca da u službenoj evidenciji unaprijed odredi službenike i namještenike koji imaju obvezu biti u pripravnosti za rad i dane pripravnosti, a u slučaju da to poslodavac nije učinio službenik i namještenik da nije u obvezi biti pripravan i dostupan za rad u vrijeme kada ne radi i zbog ne odazivanja ili nepripravnosti, te da ne smije trpjeti posljedice (disciplinsku ili stegovnu odgovornost ili odgovornost za naknadu štete koja bi mogla nastati jer nije bio pripravan za rad i nije se odazvao ili na poziv poslodavca ili mu bio dostupan).“ Europska komisija da je dana 26.4.2017.g. svim članicama Europske unije izdala Izvješće o provedbi Direktive 2003/88/EZ o određenim vidovima organizacije radnog vremena te ista definira status „Dežurstvo u radnom vremenu“ te navodi da se taj status odnosi na razdoblja u kojima se od radnika zahtijeva da ostane na radnom mjestu ili nekom drugom mjestu koje odredi poslodavac, spreman obavljati svoje zadatke ako se to od njega traži. Ističe se da se sukladno presudama Europskog suda vrijeme odrađeno na dežurstvu mora u potpunosti računati kao radno vrijeme. To načelo se primjenjuje na razdoblje kao odgovor na poziv „aktivno dežurstvo“ i to na razdoblje kada se radnik ima pravo odmoriti dok čeka poziv „neaktivno ili pasivno dežurstvo“, uz uvjet da ostane na radnom mjestu. U istom smislu se navodi da je i Direktiva 93/104/EZ Europskog suda, pa da je Zajednička komisija za praćenje i tumačenje Kolektivnog ugovora objavila Tumačenje broj 38/44 od 20.5.2014.g. koje glasi: „Obvezno dežurstvo službenika i namještenika u službenim prostorijama poslodavca smatra se prekovremenim radom.“ Također, tumačenjem Zakona o radu, navodi se da je Ministarstvo zauzelo stav da „u slučaju kada je radnik spreman obaviti svoj posao po uputama i na mjestu koje je odredio poslodavac, ali još uvijek ne obavlja svoj posao, da se radi o vremenskom razdoblju koje ulazi u radno vrijeme radnika.“ Slijedom navedenog, da je očito da tužitelj nije bio na pasivnom dežurstvu već da je sve vrijeme bio na svom radnom mjestu te radio prekovremeno odnosno van radnog vremena, subotom, nedjeljom, blagdanom te u ostale dane kada se inače ne radi te da mu s tog osnova pripada pravo na uvećanu plaću (dodatke na plaću) pa da je stoga tuženik postupio protivno naprijed navedenom, dakle protuzakonito i isplativši mu „Dodatak za pasivno dežurstvo. Istaknuto je da time što mu nije bila isplaćivana uvećana plaća po naprijed navedenim osnovama, a sukladno čl. 44. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (NN) da je tuženik ostao dužan tužitelju najmanje iznos od prosječno 400,00 EUR-a (3.013,80 kuna) mjesečno za razdoblje od 01.06.2020.g. do 01.04.2021.g. Inače, da je tužitelju već pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Splitu broj Pr-877/2020 od 20.02.2024.g. priznato pravo na naknadu plaće u ukupnom bruto iznosu od 15.850,46 EUR-a za period od 01.05.2015 god. pa do 01.06.2020 god. Tužitelj je konačno uredio tužbeni zahtjev podneskom od 25.03.2026.godine na način da isti potražuje ukupan iznos od 3.213,85 Eur-a.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu (list 35-36 spisa) navodi kako u predmetnoj pravnoj stvari postoji mogućnost mirnog rješenja spora odnosno sklapanja nagodbe, a radi čega da je suglasan s prijedlogom tužitelja odnosno da predlaže da se prije svega izvede dokaz financijskim vještačenjem, na okolnost osnova i visine potraživanja i to polazeći od recentne sudske prakse viših sudova u istovrsnim predmetima, a u pogledu obračuna potraživanja. U tom smislu, tuženik smatra da bi obračun potraživanja tužitelja trebao biti sačinjen na način da se obračuna 8 sati redovnog

rada, 8 sati kao prekovremeni rad dok se 8 sati odnosi na odmor, i to neovisno radi li se o radu od ponedjeljka do petka ili radu subotom, nedjeljom i blagdanom, uz napomenu da bi taj odmor trebalo računati isključivo u noćnim satima, obzirom da je iz izvješća uz radne naloge razvidno da je posada veći dio odmora koristila u noćnim satima. S tim u vezi se navodi da se tuženik obvezuje u spis predmeta dostaviti relevantnu radno-pravnu dokumentaciju za tužitelja potrebnu za provođenja vještačenja – radne naloge i izvješća uz radne naloge, obračunske liste plaće te registar službenih poslova.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom rješenja Ministarstva unutarnjih poslova, PU Splitsko-dalmatinske, Sektora pravnih, financijskih i tehničkih poslova od 21.06.2019.godine (list 6 spisa); rješenja Ministarstva unutarnjih poslova od 28.01.2013.godine (list 7 spisa); rješenja Ministarstva unutarnjih poslova, PU Splitsko-dalmatinske, Sektora pravnih, financijskih i tehničkih poslova od 21.06.2019.godine (list 8 spisa); zahtjeva za mirno rješenje spora od 22.10.2024.godine (list 27-28 spisa); ispravka/dopune zahtjeva za mirno rješenje spora (list 29-31 spisa); nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Darke Cević (list 44-54 spisa), te je izveden dokaz čitanjem zapisnika sa iskazima iz istovrsne pravne stvari i to iz predmeta ovog suda Pr-877/20.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan.

5. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatu naknade za izvršeni prekovremeni rad, rad noću, subotom, nedjeljom i blagdanom za period od 01.06.2020.godine do zaključno 31.03.2021.

6. Među strankama nije sporna činjenica da je tužitelj u utuženom razdoblju radio na radnom mjestu zapovjednika ophodnog broda Tip B. u Ministarstvu unutarnjih poslova RH, PU Splitsko-dalmatinskoj, Postaji pomorske policije Split, a koja činjenica nedvojbeno proizlazi i iz pregledanog rješenja Ministarstva unutarnjih poslova, PU Splitsko-dalmatinske, Sektora pravnih, financijskih i tehničkih poslova od 21.06.2019.godine (list 6 spisa), dok je ranije tužitelj radio kao policijski inspektor, a što je razvidno iz pregledanog rješenja MUP-a od 28.01.2013.godine (list 7 spisa), te rješenja MUP-a od 21.06.2019.godine (list 8 spisa).

7. Također među strankama nije sporno ni da se tužitelj prije pokretanja predmetnog postupka obratio nadležnom ODO-u Split sukladno odredbi članka 186. a ZPP-a za mirno rješenje spora, a što je i razvidno iz pregledanog zahtjeva za mirno rješenje spora (list 27 spisa), te ispravka –dopune tog zahtjeva (list 29 spisa), a na koji zahtjev se ODO Split nije očitovao, te je tužitelj u zakonskom roku sukladno odredbi članka 186 a stavka 5.ZPP-a podnio u zakonskom roku tužbu u predmetnoj pravnoj stvari. Među strankama nije sporan osnov predmetnog potraživanja već isključivo visina potraživanja, a što je upotpunosti razvidno iz sadržaja tuženikovog odgovora na tužbu.

8. Sukladno jedinstvenom stavu prema praksi Vrhovnog suda RH u ovom predmetu je trebalo utvrditi stvarno odrađene sate rada tužitelja budući je jedinstveni stav Vrhovnog suda RH u ovakvim predmetima da je životno i logično da službenik koji zbog naravi posla ne smije ili ne može napustiti brod tijekom višednevnih službi na moru da ima slobodno vrijeme, odnosno vrijeme za odmor u trajanju od 8 sati

dnevno, pa da tako provedeno vrijeme izvan stvarno odrađenih sati rada ne može se smatrati prekovremenim radom.

9. Prema odredbi članka 60. stavka 1. Zakona o radu ("NN" 93/14- u daljnjem tekstu ZR-a), a koji je zakon u predmetnom slučaju u primjeni je propisano da je radno vrijeme je vrijeme u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu kojeg odredi poslodavac.

10. Temeljem odredbe članka 74. stavka 1. ZR-a tijekom svakog vremenskog razdoblja od 24 sata radnik ima pravo na dnevni odmor od najmanje 12 sati neprekidno.

11. Temeljem odredbe članka 92. stavka 1. Zakona o policiji ("NN" 129/2000, 41/2008, 76/2009), a koji je u konkretnom slučaju u primjeni je propisano da je policijski službenik dužan je po nalogu nadređenog službenika poslove obavljati i duže od punog radnog vremena ako je to nužno radi uspješnog i pravovremenog obavljanja službenog posla, te je odredbom stavka 2. istog članka propisano da policijskom službeniku za rad iz stavka 1. ovog članka pripada pravo na novčanu naknadu ili slobodne dane sukladno općim propisima o radu i kolektivnom ugovoru.

12. Temeljem odredbe članka 44. stavka 1. KU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 89/12, 104/13, 150/13, 153/13) određeno je da se osnovna plaća službenika i namještenika za rad noću uvećava za 40%, za prekovremeni rad 50%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs 150%, za rad u drugoj smjeni ukoliko službenik ili namještenik radi naizmjenično ili najmanje dva dana u tjednu u prvoj i drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad sa prekidom dužni od 90 minuta 10%, za rad u turnusu 5%. Nadalje, temeljem odredbe članka 44. stavka 2. navedenog KU-a dodaci iz stavka 1. ovog članka međusobno se ne isključuju osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni.

13. Iz pregledanog zapisnika sa iskazima saslušanih svjedoka Joška Miličević i Miroslava Perković u istovrsnoj pravnoj stvari koja se vodila pred ovim sudom pod poslovnim brojem Pr-877/20 proizlazi da se rad na brodu zapovjednika ophodnog broda tipa B, a na kojem je radnom mjestu radio i tužitelj u ovom postupku odvijao na način da su djelatnici bili 4-5 dana na terenu i da su im smjene trajale u rasponu od 8-12 sati, a potom da bi po završetku smjene dolazili u luku Vis i tamo stajali na vezu do sutradan. U odnosu na činjenicu što je tužitelj kao zapovjednik broda radio iz navedenih iskaza proizlazi da je zapovjednik broda tipa B morao upravljati brodom, komunicirati sa svima koji ga pozivaju vezano za intervencije, voditi brodski dnevnik, pisati brodske naloge te da tužitelja kao zapovjednika broda u tom smislu nije mogao nitko zamijeniti u njegovom radu kao zapovjednika ophodnog broda. U odnosu da li je na navedenom brodu moglo biti odmora iz iskaza navedenih svjedoka proizlazi da ta mogućnost gotovo da nije postojala jer da je tužitelj morao zajedno sa ostalim članovima posade biti 24 sata na raspolaganju, te da se moglo odspavati nekad u komadu cijelu noć, a nekad da bi san bio isprekidan te da je znalo biti po 10 poziva u noći te da se moralo intervenirati, te da ih se neprekidno zvalo na intervencije, a radi čega da se nije moglo odmarati u komadu za vrijeme plovidbe. Iz iskaza navedenih

svjedoka proizlazi da se moglo kratko odspavati, ali da je to bio isprekidani odmor budući su stalno bili pozivi na intervencije.

14. Iz nalaza i mišljenja vještakinje Darke Cević proizlazi da tužitelj obavlja posao na način da se upućuje na višednevne službe na moru bez mogućnosti napuštanja radnog mjesta te tvrdi da mu tužena ne evidentira rad na ispravan način već proizvoljno, odnosno po 8 ili 12 sati, što tvrdi da je neispravno jer da njegova služba traje 24 sata dnevno pa su stoga krivo obračunati radni sati, prekovremeni sati te dodaci za rad noću, subotom, nedjeljom i blagdanom. Navodi se da će se vještvo izraditi u skladu s dosadašnjom praksom vještačenja protiv ovdje tužene, a koja podrazumijeva da se izračuna razlika bruto plaće na način da se vrijeme provedeno na višednevnoj plovidbi računa kao 8 sati redovnog rada, 8 sati dnevnog odmora i 8 sati prekovremenog rada i to neovisno radi li se o radu od ponedjeljka do petka ili radu subotom, nedjeljom i blagdanom. Uz napomenu da se odmor računa u noćnim satima ukoliko drugačije nije vidljivo iz izvještaja uz radne naloge i evidencija radnog vremena. Navodi se da je bitna činjenica da je tužitelj na brodu proveo 24 h neovisno o tome je li nekad stvarno radio više ili manje od 16 h (8 h redovnog rada + 8 h prekovremenog rada). Navedeno da je u skladu s odlukom Vrhovnog suda broj Revr-17/15 od 1. veljače 2017. godine gdje Vrhovni sud uzima da tužitelju pripadniku MORH-a pripada za vrijeme dežurstva s obzirom na specifičnost službe (nemogućnost napuštanja radnog mjesta tijekom višednevnog boravka na terenu) pravo na naknadu za prekovremeni rad umanjen za 8 sati dnevnog odmora. Drugim riječima, stav Vrhovnog suda da je da unutar 24-satnog dežurstva, dežurstvo izvan redovnog radnog vremena, potrebno je tretirati kao prekovremeni rad, umanjen za 8 sati dnevnog odmora. Navodi se da će se izračun broja sati i njihove vrijednosti izražene u kunama izvršiti temeljem: tužiteljevih traženja izračuna razlike bruto plaće po neevidentiranim i neplaćenim satima redovnog i prekovremenog rada te dodatka za rad noću, subotom, nedjeljom, blagdanom proizašlih iz tih istih sati u utuženom razdoblju, odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (NN 112/17 i NN 56/22), uvažavanja karaktera rada tužitelja koji je dijelom radio u redovnom radu, dijelom u smjeni ili turnusu te dijelom na drugačiji način, tj. na višednevnoj plovidbi. U odnosu na metodu izračuna vještakinja Cević navodi da je u Tablici 1. prikazan izračun sati rada, prekovremenih sati, sati rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom te izračun naknade plaće za utuženo razdoblje. Istaknuto je da je u stupcima od 1. do 15. U stupcima od 1. do 15. prikazan je izračun razlike sati usporedbom radnih naloga i evidencija o radnom vremenu vodeći računa da u 24-satnom radnom vremenu dio od 8 sati otpada na redovan rad, dio na prekovremeni rad od 8 sati te ostatak od 8 sati otpada na dnevni odmor, da se prekovremeni rad može zamijeniti za slobodne dane u omjeru 1:1,5. Nadalje se navodi da u je u stupcu broj 16. izračunata je bruto satnica s minulim radom na način da je prvo izračunata osnovna plaća pa podijeljena s fondom sati za svaki mjesec, na koju je dodan minuli rad tužitelja. Osnovna plaća da se računa kao umnožak osnovne plaće, koeficijenta i ostalih dodatka kao što su minuli rad, posebni uvjeti, dodatak za vjernost, dodatak za zvanje i slično. U stupcima od 17. do 21. da su izračunate razlike iznosa plaće za prekovremeni rad, rad noću, subotom, nedjeljom i blagdanom na način da se pomnože ostvareni broj sati, satnica i postotno uvećanje uzimajući u obzir da se prekovremeni rad plaća 50% više, rad noću od 22 do 6 sati plaća 40% više, rad subotom plaća 25% više, rad nedjeljom plaća 35% više, rad blagdanom plaća 150% više. U stupcu 22. da je prikazan ukupan zbroj razlika iznosa plaće prethodno izračunatih u stupcima 17. do 21. U stupcu 23. da je prikazan plaćeni iznos

pasivnog dežurstva, a u stupcu 24. iznos umanjenja za slobodne dane. Navedeni iznosi da će se oduzeti od ukupne razlike plaće po osnovi dodataka izračunate u stupcu 22. pa se oduzimanjem dobije stvarna ukupna razlika za isplatu u stupcu 25., a u retku nepodmireno za pripadajući mjesec. U napomenama se navodi da prema čl. 38. (NN 112/17, NN 56/22) broj sati koje je službenik dužan odraditi dobije se na način da se broj radnih dana u tekućem mjesecu pomnoži s 8 sati – redovni mjesečni fond radnih sati (RMFRS) pa se sukladno tumačenju KU-a br. 17/38 službenicima koji rade u turnusima, smjenama ili u radu organiziranom na drugačiji način, osnovna plaća isplaćuje za mjesečni fond radnih sati te posljedično nemaju pravo na naknadu za (neodrađeni) blagdan. Prilikom utvrđivanja prekovremenih sati rada uzeo se u obzir karakter rada tužitelja. Prekovremenim radom, kada je tužitelju rad organiziran u redovnom radnom vremenu od ponedjeljka do petka, da se smatra svaki sat rada duži od 8 sati dnevno, a za rad koji je tužitelju organiziran u smjeni ili u turnusu, da se smatra svaki sat rada duži od smjenskog rada (12 h). Kod višednevnih naloga, prekovremeni sati rada da će se obračunavati prema principu 8 h redovno – 8 h prekovremeno – 8 h odmora bez obzira o kojem danu u tjednu se radi. Kada je tužitelj zbog vremenskih uvjeta ili kvara na brodu bio privezan u luci ili radio na kopnu u autoophodnji da je rad tretiran kao redovan smjenski rad. U slučaju da je smjenski rad prelazio 12 h, da su utvrđivani prekovremeni sati rada. Istaknuto je da će se dnevni odmor evidentirati u pravilu u noćnim satima ukoliko nije drugačije vidljivo iz izvještaja uz radne naloge i u evidencijama rada. Zaključno iz nalaza i mišljenja vještakinje Darke Ceciće proizlazi da je napravljeno sukladno rješenju Općinskog suda u Splitu s pripremnog ročišta održanog 28. studenoga 2025. godine na okolnosti iz tužbenog zahtjeva, a na temelju dokumentacije dostupne u spisu. Uvidom u dokumentaciju i podatke koji se nalaze u spisu vještakinja navodi da je prikazala obračun sati, razliku sati i razliku neisplaćene plaće po temelju prekovremenog rada i dodataka za rad noću, subotom, nedjeljom i blagdanom za utuženo razdoblje na način koji je u suglasju sa stajalištem Vrhovnog suda, a koji nalaže da se unutar višednevnog kontinuiranog dežurstva povrh redovnog radnog vremena ostatak sati računa kao prekovremeni rad umanjen za dnevni odmor. Na osnovi analize podataka i izračuna prikazanih u Nalazu, proizlazi da između obračuna po nalogu tužitelja i sati obračunatih i plaćenih po tuženoj, u utuženom razdoblju od 1. lipnja 2020. do 31. ožujka 2021. godine tužitelju pripada ukupna razlika u bruto iznosu od 24.214,72 kuna / 3.213,85 eura.

15. Navedeni nalaz i mišljenje vještakinje Darke Ceciće ovaj sud smatra u cijelosti vjerodostojnim i logičnim budući je zasnovan na nalogu ovog suda i relevantnoj dokumentaciji u predmetnom spisu, a stranke nisu imale primjedbi na navedeni nalaz i mišljenje.

16. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da iz cjelokupne dokumentacije u predmetnom spisu i nalaza i mišljenja vještakinje Darke Ceciće vezano za rad tužitelja proizlazi da je tužitelj postupajući po višednevnim radnim nalogima, a dok je brod bio nekoliko dana u plovidbi na višednevnom dežurstvu bio na radnom mjestu i radio i izvan redovitog radnog vremena te da je cijelo vrijeme bio na raspolaganju tuženiku kao poslodavcu, a što da se treba smatrati radnim vremenom koje mu je odredio poslodavac radnim nalogima te za koje je tužena obvezna tužitelju isplatiti naknadu za rad u vidu naknade za prekovremeni rad. Kada tužitelj postupa po višednevnom radnom nalogu isti prema mišljenju ovog suda više dana dežura pa ga prema tumačenju Komisije za tumačenje KU-a pripada naknada za prekovremeni rad.

Navedeno dežurstvo spada u radno vrijeme i to vrijeme rada kada radnik radi po nalogu poslodavca i kad se nalazi na radnom mjestu, a u koje vrijeme spada i ono koje isti provede i na raspolaganju poslodavcu bilo da se radi o aktivnom dežurstvu ili neaktivnom dežurstvu. Također nedvojbeno proizlazi da se tužitelj u utuženom razdoblju obavljajući poslove na brodu kao zapovjednik ophodnog broda, te ujedno odazivajući se na intervencije po nalogu nadređenih nije mogao imati čisti već isprekidani odmor od nekoliko sati i to pretežno u noćnim satima budući je uvijek morao biti na vezi u slučaju da je bilo potrebno se odazvati na intervenciju i po pozivu poslodavca, te neovisno o tome da li se odmara da se morao odazivati na naloge poslodavca kao i posebno vezano za intervencije na moru pa se treba smatrati da je tužitelj bio na radnom mjestu i radio izvan redovitog radnog vremena te da je cijelo vrijeme bio na raspolaganju tuženiku kao poslodavcu, a što se treba smatrati radnim vremenom koje mu je odredio poslodavac radnim nalogima te za koje je tužena obvezna tužitelju isplatiti naknadu za rad u vidu naknade za prekovremeni rad. Sve navedeno proizlazi i iz iskaza saslušanih svjedoka Joška Miličević i Miroslava Perković u istovrsnoj pravnoj stvari a koji se postupak vodio pred ovim sudom pod poslovnim brojem Pr-877/20, a koji zapisnik sa navedenim saslušanjima je ovaj sud pregledao u dokazne svrhe. Kada tužitelj postupa po višednevnom radnom nalogu isti prema mišljenju ovog suda više dana dežura pa ga prema tumačenju Komisije za tumačenje KU pripada naknada za prekovremeni rad. Navedeno dežurstvo spada u radno vrijeme i to vrijeme rada kada radnik radi po nalogu poslodavca i kad se nalazi na radnom mjestu, a u koje vrijeme spada i ono koje isti provede i na raspolaganju bilo da se radi o aktivnom dežurstvu ili neaktivnom dežurstvu. Imajući u vidu sve navedeno iz svih provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi da tužitelju pripada pravo na naknadu za rad za vrijeme dežurstva na radnom mjestu, a izvan redovitog radnog vremena, a u visini osnovne plaće uključujući i pravo uvećanja iste na temelju odredbe članka 44. stavka 1. KU-a.

17. Radi utvrđivanja visine potraživanja i utvrđivanja stvarno odrađenih sati rada tužitelja u utuženom razdoblju trebalo je uvažiti shvaćanje jedinstvene sudske prakse u čitavom nizu odluka Vrhovnog suda RH u predmetnoj pravnoj stvari, a prema kojem stavu Vrhovnog suda je neprihvatljivo shvaćanje da bi efektivni rad službenika trajao neprekidno 24 sata dnevno, te da je životno i logično da službenik koji zbog naravi posla ne smije ili ne može napustiti brod tijekom višedневnih službi na moru ima slobodno vrijeme, odnosno vrijeme za odmor u trajanju od osam sati dnevno pa da se tako provedeno vrijeme izvan stvarno odrađenih sati rada ne može smatrati prekovremenim radom. Sukladno navedenom jedinstvenom pravnom stavu zauzetom u odlukama VSRH RH u ovakvim predmetima vještakinji Darki Cević je dan naputak da pri izradi vještva, utvrdi stvarno odrađene sate rada uvažavajući pravilo da pri tome treba uzeti u obzir stvarno odrađene sate rada uzimajući u obzir i postojanje osmosatnog dnevnog odmora. U navedenom smislu, a uzimajući u obzir kao nesporno utvrđenu činjenicu koja proizlazi iz pregledane dokumentacije u ovom spisu, posebice dostavljenih radnih naloga od strane tužene, kao i među strankama nespornu činjenicu da se tužitelj mogao odmarati samo nekoliko sati tijekom 24 sata i to pretežno noću i to sa prekidima budući je pozivan na intervencije na koje se morao odazivati po nalogu poslodavca kao i jedinstveni stav VSRH iz kojeg proizlazi da je neprihvatljivo shvaćanje da bi efektivni rad službenika tijekom višednevne plovidbe trajao neprekidno 24 sata dnevno te da je životno i logično da službenik koji zbog naravi posla ne smije ili ne može napustiti brod tijekom višednevne službi na moru ima slobodno vrijeme, odnosno vrijeme za odmor u trajanju od osam sati

dnevno pa da se tako provedeno vrijeme izvan stvarno odrađenih sati rada ne može smatrati prekovremenim radom, trebalo je u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev za isplatu s osnova neisplaćenih dodataka na plaću s osnova prekovremenog rada u zatraženom ukupnom iznosu od 3.213,85 Eur-a bruto prema izračunu vještakinje Darke Cević budući u situaciji kad tužitelj boravi tijekom višednevnih službi na plovilu 24 sata tada je potrebno rad tužitelja obračunati na način da se iz obračuna izuzme 8 sati dnevnog odmora (pri čemu se uzima 8 sati redovan rad, 8 sati prekovremeni rad te 8 sati dnevni odmor), te tužitelj upravo sukladno navedenom i potražuje uređenim tužbenim zahtjevom iznos od 3.213,85 Eur-a bruto po navedenom osnovu svojim podneskom od 25.03.2026. godine u skladu sa nalazom i mišljenjem vještakinje Darke Cević. Na navedeni priznati iznos glavnice potraživanja tužitelja pripada i zakonska zatezna kamata sukladno odredbi članka 29.stavka 1. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 126/21), a koja na pojedinačne mjesečne iznose teče navedene u nalazu i mišljenju vještakinje Cević teče od njihovog dospijeca pa do isplate sukladno odredbi članka 83. stavka 3. ZR-a, odnosno 92. stavku 3. ZR/14. te se ista obračunava do 31.12.2022.godine sukladno odredbi članka 29. stavka 1. i 2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 126/21, 78/15), a od 01.01.2023.godine do isplate sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). Budući da se zatezne kamate, koje se na zakašnjele isplate plaća isplaćuju po sudskoj presudi, ne smatraju dohotkom od nesamostalnog rada i ne podliježu oporezivanju (čl. 15. st. 3. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14, 143/14) i čl. 17. st. 3. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/13 i 157/14), te da porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju tek s isplatom, što znači da se na te iznose ne obračunavaju zatezne kamate te su zatezne kamate na bruto iznose plaće u tom smislu dosuđene kao u točki I/ izreke ove presude dok je tužbeni zahtjev odbijen u pogledu potraživanja kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

18. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, te primjenom pravila o teretu dokazivanja djelomično je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja odlučeno je kao u točki I/ izreke ove presude.

19. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da tužitelj nije uspio u ovom postupku samo sa neznatnim dijelom svog zahtjeva (u pogledu potraživanja kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak), a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi tužena mu je dužna naknaditi u cijelosti parnične troškove temeljem odredbe članka 154.stavka 3. ZPP-a. U navedenom smislu tužitelja kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 28.11.2025.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 03.12.2025.godine u iznosu od 25 bodova (Tbr. 8 točka 3. OT-a); trošak sastava podneska od 25.03.2026.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 31.03.2026.godine u iznosu od 100 bodova, a što ukupno iznosi 425 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 850,00 Eur-a te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 212,50 Eur-a ukupno iznosi 1.062,50 Eur-a, te što uz trošak vještačenja u iznosu od 331,81 Eur-a ukupno iznosi 1.394,31 Eur-a, a koji iznos je tužena dužna isplatiti tužitelju na ime troškova ovog parničnog postupka zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom

koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN"114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki III/ izreke ove presude.

U Splitu, 15. svibnja 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

- tužitelju-po punomoćniku
- tuženiku - po ODO-u

Broj zapisa: **9-30888-13c74**

Kontrolni broj: **0c06b-d06f3-91306**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.